

117

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 1972 r.

w sprawie uznania „Towarzystwa Wiedzy Wojskowo-Obronnej” za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

Na podstawie art. 46 i 47 Prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. Nr 94, poz. 808 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stowarzyszenie „Towarzystwo Wiedzy Wojskowo-Obronnej” uznaje się za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

§ 2. Stowarzyszeniu „Towarzystwo Wiedzy Wojskowo-Obronnej” nadaje się statut, który ustala i ogłasza Minister

Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Spraw Wewnętrznych i Obrony Narodowej oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

118

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 30 marca 1972 r.

w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze administracji żeglugi śródlądowej upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania im upoważnień.

Na podstawie art. 67 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116) w związku z § 1 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1971 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 35, poz. 308) zarządza się, co następuje:

§ 1. Funkcjonariusze administracji żeglugi śródlądowej upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182 i z 1960 r. Nr 29, poz. 163).

§ 2. 1. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydają kierownicy inspektoratów żeglugi śródlądowej.

2. Upoważnienie powinno zawierać: datę wydania i termin ważności, oznaczenie organu wydającego upoważnienie, powołanie podstawy prawnej, imię, nazwisko i stanowisko służbowe upoważnionego funkcjonariusza administracji że-

glugi śródlądowej, numer legitymacji służbowej, określenie wykroczeń, za które funkcjonariusz upoważniony jest do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz obszaru, na którego terenie upoważnienie jest ważne. Upoważnienie powinno być podpisane przez osobę, która je wydała, i opatrzone pieczęcią.

§ 3. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 1 października 1964 r. w sprawie określenia przełożonej władzy służbowej uprawnionej do wydawania organom administracji żeglugi śródlądowej imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Monitor Polski Nr 70, poz. 329),
- 2) instrukcja Ministra Żeglugi z dnia 1 października 1964 r. w sprawie nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia mniejszej wagi na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr 70, poz. 331).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: w z. S. Perkwicz

119

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 6 kwietnia 1972 r.

w sprawie ratyfikacji przez Portugalię Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 40 ustęp 2 Jednolitej konwencji o środkach odurza-

jących z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r. (Dz. U. z 1966 r. Nr 45, poz. 277), został złożony

przez Portugalię dnia 30 grudnia 1971 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji.

Zgodnie z artykułem 41 ustęp 2 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Portugalii dnia 29 stycznia 1972 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

120

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 6 kwietnia 1972 r.

w sprawie przystąpienia Botswany do Konwencji o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 10 czerwca 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem IX Konwencji o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 10 czerwca 1958 r. (Dz. U. z 1962 r. Nr 9, poz. 41), został złożony dnia 20 grudnia 1971 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przystąpienia Botswany do powyższej konwencji z następującym oświadczeniem:

„Botswana będzie stosować Konwencję tylko do sporów wynikających ze stosunków prawnych zarówno umownych,

jak i pozaumownych, które według ustawodawstwa Botswany uważane są za stosunki handlowe.

Botswana będzie stosować Konwencję do uznawania i wykonywania orzeczeń wydawanych na obszarze innego Umawiającego się Państwa”.

Zgodnie z artykułem XII ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Botswany dnia 19 marca 1972 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski